

[Chr. Madsen.]

søger arbejde i Sverige fra andre lande. Man har gjort store fremskridt og er nået frem til en helt anden arbejdsløshedslovgivning end vor og med anderledes vide perspektiver, noget mere frisk over det hele, med hensyntagen til mange andre ting, end vi har gjort, ting, som vi i arbejderbevægelsen har arbejdet for at få gennemført i mange år. Når vi hævder, at der skal gøres noget på den linje, så tror den højtærede socialminister, at han kan klare den ved at sige, at det er almindelig, billig overbudspolitik. Det er forkert.

Socialministeren (Bundvad): Jeg kommer til at sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at der må være nogle fejl i de kilder, det ærede medlem har med hensyn til svensk og norsk arbejdsløshedslovgivning, både hvad satser og eventuelt hvad dageantal og anvisningsformer angår. Hvis det ærede medlem vil gå det igennem én gang til, er jeg ikke sikker på, at det ærede medlem ville bytte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1413, fremsættelsen i tidenden sp. 3412).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gorrson: Det forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland, som vi i dag ved første behandling skal tage stilling til,

bygger på resultatet af de overvejelser, udvalget til behandling af åndssvageforsorgens problemer nedfældede i sin betænkning af 17. september 1958, og den deraf følgende lov af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagt begavede. De i betænkningen af januar 1961 fra det af bestyrelsen for statens åndssvageforsorg nedsatte planlægningsudvalg for forsorgscentret for Sønderjylland m. v. stillede forslag følger nøje bestræbelserne for at få gennemført en nyordning af statens åndssvageforsorg i det her omtalte område, betegnet forsorgscenter IV, både med hensyn til en udbygning og moderisering af centralinstitutionen i Ribe og lokalinstitutionen i Løgumgård samt en mindre udbygning af landbrugsejendommen Nørrelund, så der herved kan skabes de nødvendige lokaler til undervisning, oplæring og terapi i videste forstand.

Endelig har planlægningsudvalget lagt vægt på en udbygning af forsorgen omkring centralinstitutionen, placeret inden for den nuværende Ribeinstitutions område, således at der herigennem kan skabes mulighed for modtagelse af patienter, som har et særligt behov for behandling, d. v. s. alle udviklingsmulige patienter.

Jeg vil gerne pege på, at udvalget for forsorgscenter IV, der omfatter Ribe amt — med undtagelse af 13 kommuner i amtets nordlige del — Haderslev, Tønder og Åbenrå-Sønderborg amter med et samlet folketal på ca. 360.000 personer, er enig om indstillingen vedrørende den for forsorgscentret fremsendte generalplan for udbygningen, der med prisniveauet for et år siden ville kræve en bevilling på ca. 21 mill. kr. og vel i dag må skønnes at ville medføre, at ca. 25 mill. kr. må stilles til rådighed som lån af statskassen til bestyrelsen for statens åndssvageforsorg i finansårene fra 1962-63 til 1967-68.

Ved den i 1956 gennemførte undersøgelse viste det sig, at der på centralinstitutionen i Ribe var en overbelægning på sovesalene og opholdsstuerne på henholdsvis 222 og 245 patienter, og for Løgumgård og Nørrelund var de tilsvarende tal henholdsvis 110 og 119 samt 4 og 43.

Det må derfor kunne fastslås som en kendsgerning, at så godt som alle afdelinger i forsorgscentret for Sønderjylland m. v. er